

مداد مریم

ماهدخت قنبرهراتی
مدیر آموزگار، تنکابن

۱. نیاز به توضیح است که به منظور حفظ حریم معلم و شاگردی، نام‌ها عوض می‌شوند و واقعی نیستند.

در سال ۱۳۸۴-۱۳۸۳، در پایه‌ی اول تدریس می‌کردم. بعد از گذشت یک هفته متوجه شدم مداد و پاک‌کن بعضی از بچه‌ها گم می‌شود. با آن‌ها صحبت کردم تا شاید حرفی بزنند؛ ولی موفق نشدم. روزی به‌طور اتفاقی متوجه شدم ملیحه^۱، دانش‌آموزی که پدر و مادرش از هم جدا شده بودند و با مادر بزرگ پیرش زندگی می‌کرد، از کیف یکی از بچه‌ها مدادی را برداشت و داخل کیف خودش گذاشت. ابتدا فکر کردم این موضوع را با مادر بزرگش در میان بگذارم، بعد با خودم گفتم شاید مادر بزرگ با تنبیه و فشارهای روانی کار را بدتر کند. به همین دلیل، صبح روز بعد، با ورود به کلاس، ملیحه را جلوی کلاس آوردم و به بچه‌ها گفتم: «از امروز ملیحه نماینده‌ی کلاس ماست.»

بعد هم ضمن بیان وظایفش، بر این موضوع تأکید کردم که از این به بعد ملیحه مواظب است در کلاس وسیله‌های کسی گم نشود. ملیحه با خوش حالی سر میزش رفت. روز بعد، زنگ دوم، مداد یکی از بچه‌ها را که زنگ قبل گم شده بود، برایم آورد و گفت: «خانم، من مداد مریم را پیدا کرده‌ام.»

به بچه‌ها گفتم ملیحه را تشویق کنند. ناگفته نماند، چند روز بعد، به‌بهانه‌ی اینکه بهترین نماینده‌ی کلاس است، به او جایزه‌ای دادم.

از آن روز به بعد، دیگر هیچ وسیله‌ای در کلاس گم نشد و ملیحه، نه تنها کارش را تکرار نکرد، بلکه یکی از بهترین

دانش‌آموزان کلاس شد. دختری که همیشه گوشه‌گیر و منزوی بود، در دل همه‌ی دانش‌آموزان جا باز کرد و آن سال با معدل بسیار خوبی قبول شد.

گزیده‌ای از سندهای درسی ملی

راهکار ۲-۶ از فصل هفتم سند تحول بنیادین، در تربیت پرورش‌یافتگان، تأکید می‌کند بر: طبقه‌بندی و متناسب‌سازی مقولات و موضوعات تربیتی و اخلاقی با مراحل رشد و ویژگی‌های دانش‌آموزان و اهداف و نیازهای نظام تعلیم و تربیت رسمی عمومی و جامعه.

دبستان دولتی دخترانه - پسرانه‌ی شهید «کیود مهری» در استان گیلان، شهرستان نالش، روستای «تره طول» قرار دارد. فاطمه نادعلی‌پور مدیر آن است. مدرسه ۱۴۶ دانش‌آموز دارد و ۶ کلاس درس. جمعیت تقریبی هر کلاس ۲۵ نفر است. ماهدخت قنبرهراتی سال‌ها پیش آموزگار پایه‌ی اول آن مدرسه بوده و در کلاسش ۲۰ دانش‌آموز داشته است.

آبدرستی

پنجم‌ماه

دوره‌ی بیست و پنجم
شماره‌ی ۵ | ۱۴۰۰

۱۹